

NY REGERING VIL SPREDE VELFÆRDSUDDANNELSERNE ENDNU MERE UD

Regeringen og dens støttepartier mener, at velfærdsuddannelserne skal spredes endnu mere ud geografisk. En analyse fra DM anslår, at det i gennemsnit koster 20 procent mere at uddanne pædagoger, lærere og sygeplejersker på små udbudssteder.

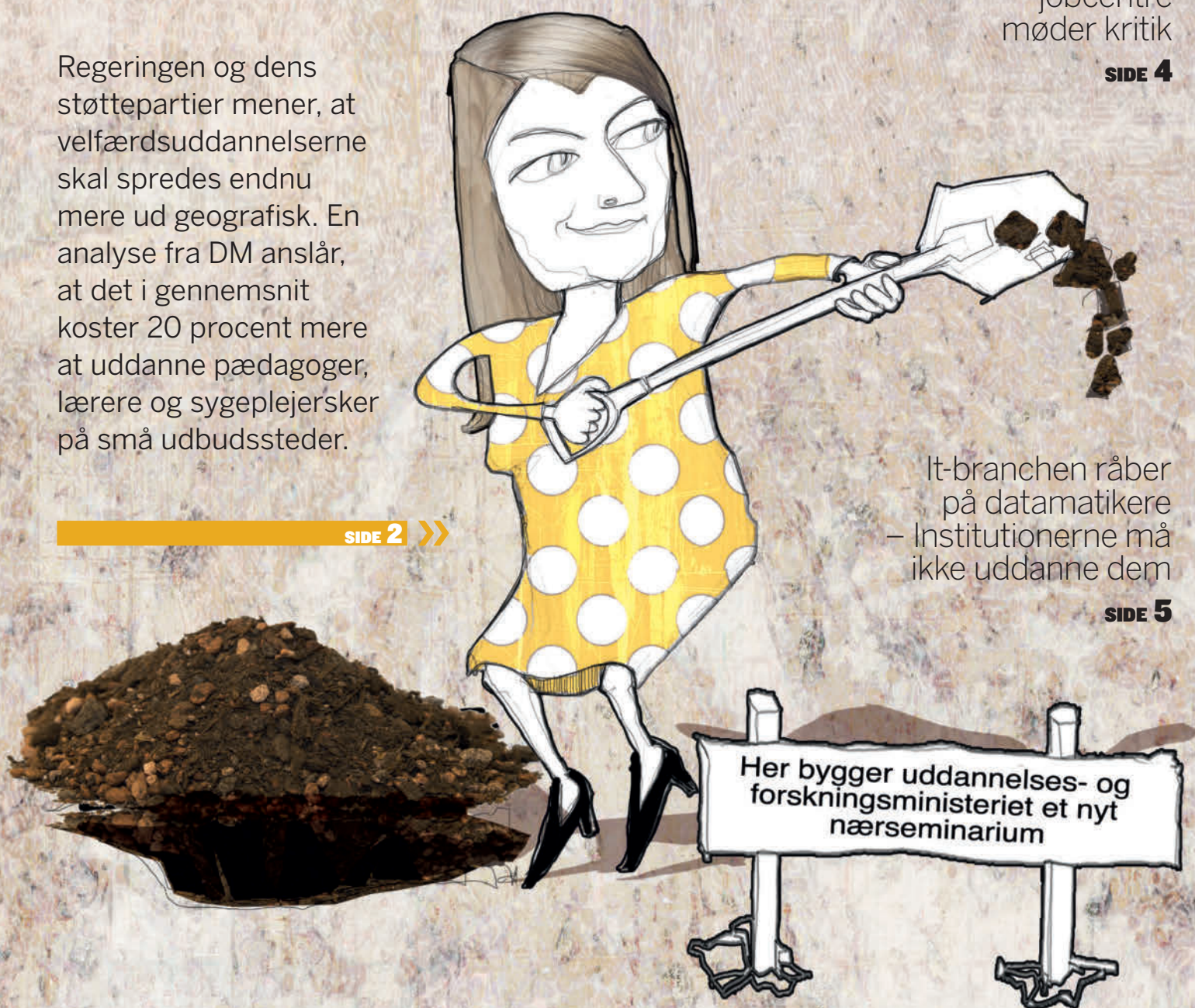
SIDE 2 >>

Plan om europæiske jobcentre møder kritik

SIDE 4

It-branchen råber på datamatikere – Institutionerne må ikke uddanne dem

SIDE 5

Optaget til uddannelserne på UC Nordjylland kom med et par ubehagelige overraskelser i år.

Læreruddannelsen i Nordjylland fik 13 procent færre ansøgninger end sidste år, og eksport- og teknologiuddannelsen i Hobro kunne for andet år i træk ikke tiltrække nok studerende til oprettelse af et hold.

Selv om søgningen til læreruddannelsen generelt er gået lidt ned i hele landet, er 13 procent bekymrende. Det erkender rektor for UCN Lene Augusta Jørgensen.

“Nordjylland har generelt nogle andre udfordringer end fx hovedstaden. Arbejdsmarkedet i Aalborg og omegn er anderledes sammensat og efterspørger nogle andre kompetencer. Men lærere, pædagoger og sygeplejersker skal vi bruge i samme omfang som resten af landet”, siger Lene Augusta Jørgensen.

Blandt andet derfor er rektor for UCN glad for, at S og støttepartierne i det såkaldte “forståelsespapir” meldte ud, at de vil prioritere en bedre geografisk spredning af vel-færdsuddannelserne.

“Vi har lært på den hårde måde, at snuptagsløsninger er en dårlig ide. Derfor går vi heller ikke bare i gang med at etablere en læreruddannelsessatellit i Frederikshavn eller nedlægge teknologiuddannelsen i Hobro”, forklarer Lene Augusta Jørgensen.

UCN’s snuptagsløsning var professionsbacheloruddannelsen i eksport og teknologi i Hobro, der blev besluttet “overnight”, fordi regeringen og DF sidste år gav 160 millioner til etableringen af 10 nye uddannelsesstationer uden for de store byer.

Institutionerne fik 24 timer til at spille ind med forslag til nye decentrale udbud.

“Professionsbacheloren i eksport og teknologi var ugenemtænkt og vil skulle tilføres mange ressourcer for at komme til at fungere ordentligt. Alligevel hænger UCN stadig på den beslutning, og det er vi kede

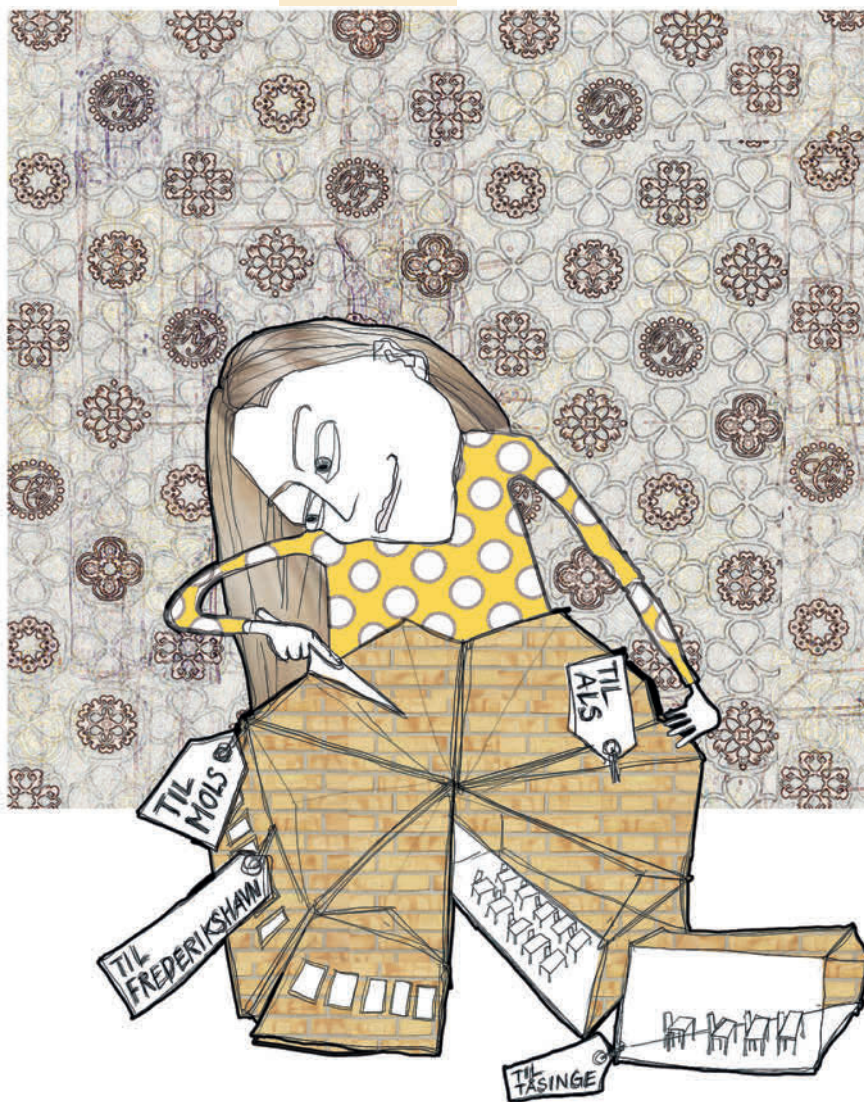
af. Den slags scenarier vil vi gerne undgå en anden gang”, siger Lene Augusta Jørgensen.

Skader efter 20-25 års centraliseringspolitik

I 2017 opgjorde Danske Professionshøjskoler, at institutionerne trods to-procentsbesparelsen havde udbudt 13 nye uddannelser på små og mindre udbudssteder siden 2010. Andre tal viser, at optaget af studerende til uddannelsespladser uden for de fire store byer har ligget nogenlunde stabilt på cirka 40 procent i en år-række.

Men det koster institutionerne dyrt at opretholde de små udbudssteder.

En ny analyse fra DM konkluderer, at det koster mellem 18 og 35 procent mere i rene uddannelsesstationer at uddanne pædagoger, lærere og sygeplejersker lokalt. Det svarer til priser på mellem 8.000 og knap

“Det er ikke sikkert, at vi skal i gang med at oprette nye institutioner, men der er heller ingen tvivl om, at 20-25 års centraliseringspolitik har efterladt en hel del skader”.

Kasper Sand Kjær, uddannelsesordfører for S

14.000 per studerende. I gennemsnit vil det kræve et regionalt tilskud på 20 procent per studerende at finansiere de lokale udbud, viser analysen.

Hvor der er konkrete huller i uddannelseslandskabet, som skal lappes, vil ingen sige nu.

Uddannelsesordfører for Socialdemokratiet Kasper Sand Kjær mener, at behovet skal afdækkes i samarbejde med sektoren, de studerende og landets kommuner.

“For os er det helt afgørende, at unge i hele landet har adgang til uddannelse - i særdeleshed ungdomsuddannelser. Det er ikke sikkert, at vi skal i gang med at oprette nye institutioner, men der er heller ingen tvivl om, at 20-25 års centraliseringspolitik har efterladt en hel del skader, som vi kommer til at bruge mange kræfter på at udbedre”, siger Kasper Sand Kjær.

LOKALE UDBUD KOSTER PENGE

Meromkostningen ved at drive et lille udbudssted er på mellem 18 og 35 pct. per studerende, fra 8.140 for en pædagogstuderende til knap 14.000 kroner for en sygeplejerskestuderende.

Omkostninger ved opretholdelse af små campus

Uddannelse	Takst 2019, kr.	Nødvendigt regionalt tilskud per stud., kr.
Pædagoger	40.700	8.140
Lærere	44.400	8.880
Sygeplejersker	69.700	13.940

Kilde: DM på baggrund af Uddannelses- og Forskningsministeriet og Danmarks Statistik.

Borgmester vil inddrages

Allerede i januar opfordrede Danske Professionshøjskoler i Magisterbladet til, at en overordnet national strategi skulle afløse ”den sporadiske og underfinansierede uddannelsesplanlægning, som sker i dag”. Opfordringen kom fra Horsens-borgmester Peter Sørensen, der også er bestyrelsesformand i VIA og talsmand for formandskollegiet i Danske Professionshøjskoler.

Nu ser Peter Sørensen frem til et udspil fra den nye minister.

“Vi håber på en plan, der tager højde for tre ting: At uddannelserne placeres rigtigt i de lokale optageområder, at de kun etableres, hvor der kan skabes bæredygtige faglige miljøer, og endelig at man sigter efter at ramme det konkrete behov for arbejdskraft i de forskellige landsdele”, siger Peter Sørensen.

Horsens-borgmesteren har også noteret sig, at den nye regering vil fjerne de omstridte topcentbesparelser på uddannelsesområdet.

”Det er en klar forudsætning, hvis det her skal gøres ordentligt”, fastslår Peter Sørensen.

Stordriften er blevet oversolgt

Hvis professionsuddannelserne og erhvervsakademiuddannelserne skal komme styrket ud af satsningen, skal underviserne inddrages. Det pointerer Tommy Dalegaard Madsen, der er DM-formand for underviserne på professionshøjskoler og erhvervsakademier.

“Ambitionen er vi helt med på. Vi har længe ment, at det er blevet oversolgt, hvor billigt det kan lade

“Det er en klar forudsætning, hvis det her skal gøres ordentligt”.

Horsens-borgmester Peter Sørensen om fjernelsen af topcentbesparelserne

sig gøre at uddanne professionsbachelorer på de store campusser. Stordriften har rigtig mange steder desværre også betydet et påfaldende ringe arbejdsmiljø for underviserne”, påpeger Tommy Dalegaard Madsen.

Undervisernes formand råder politikerne til at tage højde for flere parametre, hvis uddannelsesplanlægningen skal være gennemarbejdet:

- Økonomien
- Kvalitet i udbud og undervisning
- Demografiske behov
- Veje for unge til at tage uddannelse, fx meritreform, særligt meritlæreruddannelsen og meritpædagoguddannelsen. ■

PROFESSIONSUDDANNELSERNE LIGGER ALLEREDE SPREDT

Allerede i dag er ca. 40 pct. af de studerende optaget på professionsuddannelser uden for de store byer. Det tal har ligget stabilt i en årrække.

	2008	2010	2015	2016	2017	2018
Antal optagne i hovedstadsområdet, Aarhus, Aalborg og Odense	10.698	13.225	15.275	15.975	15.736	15.682
Antal optagne uden for hovedstadsområdet, Aarhus, Aalborg og Odense	6.048	8.810	10.502	10.654	10.726	10.822
Andel af optag uden for de fire store byer	36 pct.	40 pct.	41 pct.	40 pct.	41 pct.	41 pct.

Tallene for professionshøjskoler omfatter de seks professionshøjskoler og DMJX. Erhvervsakademiet Lillebælt tæller med i UCL Erhvervsakademi og Professionshøjskole for alle årene.

Kilde: Uddannelses- og Forskningsministeriets datavarehus

PLAN OM EUROPÆISKE JOBCENTRE MØDER KRITIK

Den nye regering vil rekruttere veluddannede udlændinge til det danske arbejdsmarked ved at etablere danske jobcentre i Sydeuropa. Men de lande, der i forvejen har mistet mange højt kvalificerede unge, kan se det som aggressiv adfærd, advarer SDU-professor.

Socialdemokratiet, SF, Enhedslisten og Radikale Venstre vil tage nye metoder i brug for at skaffe mere udenlandsk arbejdskraft til de mange ledige job i danske virksomheder og velfærdsinstitutioner.

Partierne foreslår, at der etableres en række danske jobcentre i andre europæiske lande.

Forslaget fremgår af det såkaldte forståelsespapir, som danner grundlag for den nye S-regering.

Ifølge Bjørn Brandenburg, der sidder i beskæftigelsesudvalget for Socialdemokratiet, skal jobcentrene i første omgang etableres i EU-lande med stor ungdomsarbejdsløshed, fx Tyskland, Spanien, Italien og Frankrig.

“EU har cirka 18 millioner arbejdsløse, og Danmark har store huller i arbejdsstyrken. Det vil være til gavn for både os og dem, at vi kan tiltrække kvalificerede folk på hurtigere og mere ubureaukratiske måder. Jobcentrene kan være én løsning”, siger Bjørn Brandenburg.

Napoli, Barcelona, Marseilles

Men Danmark risikerer at komme i skudlinjen for at være aggressiv i sin fremfærd, hvis planen bliver en realitet. Det siger Pieter Vanhuysse, der er professor i komparative velfærdsstudier på SDU. Han understreger, at arbejdskraftens frie bevægelighed er en af de store sejre for det europæiske projekt.

“Men der er samtidig en udbredt frustration i mange øst- og sydeuropæiske lande over, at de store EU-medlemsstater end ikke vil være med til at diskutere problemerne ved, at de fx henter unge veluddannede grækere

og spaniere til Tyskland eller Danmark”, forklarer Pieter Vanhuysse.

Et dansk jobcenter i Napoli, Barcelona eller Marseilles kan godt skabe yderligere spændinger, vurderer SDU-professoren.

“Det er lande, der i forvejen er plaget af øget ulighed og en langt mere skrøbelig politisk situation, blandt andet som følge af den hjerneflugt, de har oplevet”, påpeger Pieter Vanhuysse.

Konkurrencen om hjerner intensiveret

I Dansk Industri må medlemsvirksomhederne sige nej til ordrer, fordi de ikke kan besætte stillinger, der kræver faglærte og højtuddannede. Men selvom intentionen er god, er vicedirektør Steen Nielsen i tvivl om, hvorvidt jobcentre er det rigtige svar på den udfordring.

“DI's medlemsvirksomheder vil helst tiltrække folk, der allerede er i beskæftigelse. Vi er nok ikke helt overbeviste om, at det er blandt de unge, langtidsledige sydeuropæere, vi finder de mest egnede kandidater”, siger Steen Nielsen.

Ifølge Høgni Kalsø Hansen, der er lektor i socioøkonomisk geografi på KU, er tanken om jobcentre tegn på en intensiveret international konkurrence om den veluddannede arbejdskraft.

“Det kan da godt være, at jobcentre i udlandet vil få nogle til at føle

sig trådt over tæerne. Men det er værd at huske på, at også afsenderlande får mere ud af at eksportere arbejdskraft end at uddanne til arbejdsløshed. De, der rejser ud, sender fx penge hjem, får internationale netværk og vil måske på sigt selv investere i deres hjemland”, påpeger Høgni Kalsø Hansen.

Hvem skal betale?

Men afkastet til hjemlandet er langsigtet, og EU bør overveje tre ting for at ændre på status quo, mener professor Pieter Vanhuysse:

1. Et regnskabssystem, der kan opgøre tab og gevinst på human kapital
2. En diskussion af, hvordan afsenderlande bliver helt eller delvist kompenseret
3. En afklaring af, hvorvidt det er modtagerlandet, virksomheden, der ansætter, eller emigranten selv, der skal betale kompensationen.

Ifølge Bjørn Brandenburg er det endnu for tidligt at sige, hvordan modellen for og placeringen af danske jobcentre i udlandet kommer til at se ud.

“Vi har de andre partier med os og drøfter forslaget ved de kommende finanslovsforhandlinger”, siger socialdemokraternes ordfører. ■

“EU har cirka 18 millioner arbejdsløse, og Danmark har store huller i arbejdsstyrken”.

Bjørn Brandenburg, medlem af beskæftigelsesudvalget for S

IT-BRANCHEN RÅBER PÅ DATAMATIKERE – INSTITUTIONERNE MÅ IKKE UDDANNE DEM

Over 1.000 havde datamatikeruddannelsen som 1.-prioritet, men kun 705 kunne optages. Dimensioneringen betyder, at der allerede nu langt fra bliver uddannet så mange, som der er brug for, advarer virksomheder og akademier.

Virksomheden Unik System Design i Vejle, der udvikler software til ejendomsadministratorer og advokatvirksomheder, har svært ved at skaffe tilstrækkeligt med datamatikere og andre it-professionelle.

“Vi har konstant ledige stillinger i Unik System Design. Vi har godt gang i butikken og forventer yderligere vækst i de kommende år. Desværre må vi tilpasse os den kapacitet, vi har. Det betyder, at vi på nogle områder er nødt til at sortere i opgaverne, at vores kunder risikerer en lidt længere leveringstid – og det kan fx betyde, at der kun er ressourcer til tre fede projekter, selv om vi godt ville have gang i fire”.

Sådan siger Jens Find, administrerende direktør for virksomheden, der beskæftiger 170 ansatte, herunder 25-30 datamatikere, i hhv. Vejle og København.

Men selv om situationen i Unik System Design langt fra er enestående, har erhvervsakademierne pga. dimensioneringen måttet skuffe flere hundrede ansøgere, der søgte ind på datamatikeruddannelsen. Det frustrerer Niels Egelund, der er rektortalsmand for erhvervsakademierne.

“705 studerende er optaget i år, over 1.000 kvalificerede ansøgere havde uddannelsen som 1.-prioritet. Branchen råber på datamatikere, så det er meget frustrerende, at dimensioneringen bremser de unge såvel som uddannelsesinstitutionerne, der står klar”, siger han.

Dimensioneringssystemet er for rigtigt til at omstille sig til de aktuelle strømninger på arbejdsmarkedet, mener Niels Egelund.

“Samtidig tager dimensioneringen alt for lidt hensyn til, at der er kæmpe regionale forskelle. P.t. står særligt hovedstadsområdet med et akut behov for flere datamatikere”, forklarer erhvervsakademiernes rektortalsmand.

Bør være politisk hastesag

Det begrænsede optag på datamatiker- og andre it-uddannelser betyder, at de 700 medlemsvirksomheder i it-branchens arbejdsgiverorganisation kører med en fod på bremsen i det globale kapløb. Det påpeger administrerende direktør i organisationen Birgitte Hass.

“1/3 af it-branchens virksomheder kan ikke få de medarbejdere, de har brug for, så for os er dimensioneringen ret katastrofal. Det bør være en politisk hastesag at få rettet op på problemet”, understreger Birgitte Hass.

Radikale Venstres uddannelsesordfører, Katrine Robsøe, er opmærksom på problemet. I en pressemeddelelse fra Danske Erhvervsakademier siger hun, at hun vil undersøge sagen:

“Det er super fedt, at flere unge har fået øjnene op for it-uddannelserne. Særligt på de uddannelser, der skal programmere til fremtiden, har vi brug for dygtige unge mennesker. Dimensioneringen må naturligvis ikke blive en klods om benet for vores erhvervsliv eller de unge mennesker”. ■

DATAMATIKER- UDDANNELSEN POPULÆR I DE STORE BYER

Ifølge en opgørelse fra Danske Erhvervsakademier er der store geografiske forskelle på interessen for at blive datamatiker. I Aarhus og København kunne man have optaget 50 procent flere, end dimensioneringen giver mulighed for. I København havde 155 ansøgere datamatikeruddannelsen som 1.-prioritet. 52 blev optaget.

Her er der fortsat ledige pladser:

- Herning
- Skive
- Grenå
- Odense
- Vejle

Her var der flere ansøgere end pladser:

- Viby
- Roskilde
- København NV
- Kgs. Lyngby

PROFESSIONSUDDANNELSERNE STÅR HØJT PÅ EFTERÅRETS POLITISKE DAGSORDEN

Mangel på sygeplejersker, et løft til pædagoguddannelsen og svigtende interesse for at blive lærer og socialrådgiver. Der er nok at tage fat på for de nye uddannelsesordførere. Læs her, hvad de vil prioritere højest i efteråret.

**Katrine Robsøe,
Radikale Venstre:**

“For Radikale Venstre er det vigtigt, at debatten om placeringen af uddannelser ikke bliver en kamp mellem gamle og nye uddannelsessteder. Der skal være gode erhvervsakademi- og professionsbachelorudbud både i de store byer og i yderdistrikterne. Det er jo ikke kun de helt unge, der tager en professionsuddannelse, og vi har brug for, at der også er muligheder for fx voksne mennesker med familier og forpligtelser, som gerne vil uddanne sig til det lokale arbejdsmarked. Det er også en mærkesag, at vejledningen på uddannelserne bliver styrket, så vi nedbringer det store frafald. Og så skal det være slut med underfinansiering af uddannelsesområdet”.

**Mai Villadsen,
Enhedslisten:**

“Vi er enige med Socialdemokratiet i, at der skal etableres flere uddannelsespladser ude i landet. Vi bliver til gengæld lidt bekymrede, når S taler om at flytte uddannelsespladser. Enhedslisten går ind for at oprette nye tilbud på nye adresser, hvor det kan lade sig gøre at udvikle bæredygtige fagmiljøer. Det har en værdi, der går langt ud over bare det at uddanne, når man fx placerer en uddannelsesinstitution i et landområde.

Ud over at omprioriteringsbidraget skal fjernes, vil vi investere 500 millioner i et løft af velfærdsuddannelserne. Hele området er så misligholdt og smadret, at det også påvirker trivslen negativt blandt de studerende og deres undervisere”.

**Kasper Sand Kjær,
Socialdemokratiet:**

“Vi skal have et opgør med den centraliseringspolitik, som begyndte med kommunalreformen i 2007, og som jeg mener har en del af skylden for, at vi i dag mangler medarbejdere til velfærdssektoren i store dele af landet. Det kan ikke nytte, at al uddannelsesplanlægning alene sker ud fra et stramt økonomisk rationale. Hvis det er 20 procent dyrere at oprette mindre lokale udbud af uddannelser, så kan det godt betale sig alligevel nogle gange. Tænk på, hvad det kan komme til at koste os, at man ikke kan få lærere og pædagoger nok til Falster og Nordjylland. Derfor skal omprioriteringsbidraget også lægges i graven hurtigst muligt.

Når vi går i gang med at lappe på 20-25 års centraliseringspolitik, skal det ske i et tæt samarbejde med hele sektoren: professionshøjskolerne, de studerende og kommunerne”.

**Ulla Tørnæs,
Venstre:**

“Jeg er tilhænger af stordrift på uddannelsesområdet, så længe det fagligt giver mening. Derfor ser jeg frem til at få udfoldet, hvad Socialdemokratiet og regeringsgrundlaget mener, når de taler om decentralisering af uddannelse. Selvfølgelig skal vi uddanne til kernevelfærd i hele landet, men jeg kan frygte, at vi smører leverpostej for tyndt ud.

Venstre gik blandt andet til valg på, at vi skal have 2.000 flere sygeplejersker ansat i den offentlige sektor. Dem skal vi finde ved, at vi højner kvaliteten i uddannelsen, så vi kan tiltrække flere studerende. Den kommission for læreruddannelsen, som Tommy Ahlers nåede at nedsætte, håber jeg får lov til at fortsætte. Vi er nødt til at se på både timetal i undervisning og studieintensitet. Til gengæld er V tilhænger af, at læreruddannelsen fortsat skal ligge på professionshøjskolerne”.

**Signe Munk, ordfører for
velfærdsuddannelserne, SF:**

“Som det allerførste skal vi have stoppet omprioriteringsbidraget og øget investeringerne i uddannelse. Taxameteret skal op på pædagoguddannelsen, som er blevet udsultet i årevis. Der er på samtlige professionsuddannelser brug for mere undervisning, bedre feedback og en stærkere vejledning af de studerende i praktik. Læreruddannelsen skal fortsat være en professionsuddannelse, men også her skal især praktikvejledningen styrkes. Vi ved, at overgangen fra studie til praksis er en hurdle for mange, så 4. studieår skal koble de to tættere sammen. Vi tror også på, at flere unge vil søge ind på velfærdsuddannelserne, hvis arbejdsmiljøet bliver forbedret i velfærdssektoren. SF vil finde penge til kvalitetsløftet i det økonomiske råderum og gennem nye beskatninger, fx en skrapere aktiebeskatning”.

FREMTIDEN UVIS FOR AHLERS LÆRER- KOMMISSION

De seks medlemmer, der i foråret blev udpeget til at sidde i daværende uddannelsesminister Tommy Ahlers lærerkommission, ved endnu ikke, om arbejdet i kommissionen skal fortsætte.

Kommissionen blev nedsat med det formål at granske læreruddannelsen og komme med bud på, hvad fremtidens uddannelse skal kunne, og hvordan den regionale forsyning af lærere kan sikres.

“Intet hørt”, lyder det fra blandt andre Alexander von Oettingen, der som den eneste af de seks medlemmer kommer fra professionshøjskoleverdenen.

Tommy Ahlers selv, der i dag er erhvervsordfører for Venstre, håber, at arbejdet får lov til at fortsætte.

“Der er bred politisk opbakning til, at der skal gøres noget grundlæggende ved læreruddannelsen, og kommissoriet og sammensætningen er så bredt, at det sagtens kan køre videre”, skriver Tommy Ahlers i en mail til DM Professionshøjskoler.

Fra Undervisnings- og Forskningsministeriet selv var meldingen ved bladets deadline, at den nye minister, Ane Halsboe-Jørgensen, stadig er ved at sætte sig ind i sit område og derfor ikke har en udmelding klar.

psi

Mens vi venter på, at regeringen tager skeen i den anden hånd

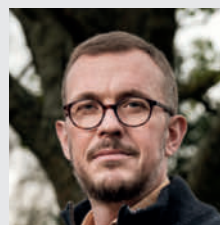

Foto Jesper Voldgaard

Foråret i Danmark var et 100-meter løb i at komme først med løfter om forbedringer af velfærd. Der var brug for adskillige målfotos for at finde ud af, hvilken politiker og hvilken fløj der var længst fremme med bud på nye investeringer. Valgkampen nåede dårligt at blive skudt i gang, før omprioriteringsbidraget på uddannelsesområdet blev lovet afskaffet, og de, der ville vælges, forpligtede sig på at arbejde for reelle kvalitetsforbedringer af uddannelserne til de store velfærdsområder.

Efter et så hæsblæsende løb er det vel forståeligt, at både kombattanterne og vi andre har brug for god, lang restitution, før løbeskoene igen snøres, og der tages fat på efterårets hårde arbejde med at sikre politiske realiteter.

Der skal udarbejdes konkrete planer for, hvordan der sikres signifikant flere sygeplejersker, pædagoger og lærere til velfærds-samfundets frontlinje. Blandt andet skal der udarbejdes realiserbare scenarier for, hvordan vi får uddannet flere velkvalificerede dimittender til de store velfærdsprofessioner. Diskussionen om minimumsnormeringer på daginstitutionsområdet går hånd i hånd med overvejelser

om tilrettelæggelse af pædagoguddannelsen, og hvilke økonomiske rammer det skal ske inden for. Det er ordførerne overvejende enige i, som du kan læse andetsteds i bladet.

Når der skal findes en vinder udi 100-meter uddannelsesløfter, er der risiko for, at tilskuerne glemmer, hvor meget der egentlig talt er på spil. Det er her, at DM's undervisere på professionshøjskoler og erhvervsakademier skal hjælpe med at tydeliggøre, hvor slemt det står til på uddannelsesområdet: Hvad konsekvenserne er af den maraton af besparelser, som aktuelt præger vores hverdag på uddannelserne, og af den politiske detailregulering og standardiseringer af moduler.

De bestandige nedskæringer skader uddannelsernes sammenhæng og progression og ikke mindst studie- og arbejdsmiljøet for studerende og undervisere. De lave taxametre gør det svært at løfte kvaliteten på professionsuddannelserne til det ønskede niveau. Vi kan ikke læne os mageligt tilbage og lade, som om vores væddeløbskupon gav pote. Ingen politiske realiteter har endnu set dagens lys. ■

KOLOFON

dm professionshøjskoler

er sektorblad for DM-medlemmer, der arbejder på professionshøjskoler og erhvervsakademier

REDAKTIONS-GRUPPEN:

Tommy Dalegaard Madsen og Anders Henning Simonsen

REDAKTIONS-SEKRETÆR:

Pernille Siegumfeldt

DESIGN OG PRODUKTION:

OTW A/S
www.otw.dk

FORSIDE-ILLUSTRATION:

Helle Scheffmann

NÆSTE NUMMER:

Udkommer den 15. november 2019

HELGE NIELSEN TAKKER AF EFTER 29 ÅR OG 11 MÅNEDER I DM

Dansk Magisterforening må i slutseptember sige farvel til en stor kapacitet på professionshøjskole- og erhvervsakademiområdet.

Faglig konsulent Helge Nielsen går om kort tid på pension, tæt på sin 67-års fødselsdag. I næsten 30 år har Helge Nielsen siddet med i front ved forhandling af overenskomster, arbejdstidsaftaler og afskedigelser samt som politisk sekretær for DM's landsklub af undervisere på de mellemlange videregående uddannelser.

Det var ikke givet fra start, at konsulent skulle komme til at arbejde i DM i så mange år. Oprindeligt blev han ansat som vikar i magisterforeningens seminarieafdeling. Det var samme år, som Berlinmuren faldt, og DM havde 684 medlemmer, der alle underviste på landets lærerseminarier, husholdnings- og sløjde-seminarier. Men sektoren voksede støt, først da 32 pædagogseminarier kom

Foto Cecilie Sørensen Raudler

ind under magisterparaplyen i starten af 90'erne, og igen da CVU'erne blev dannet i 2000. I 2008 etableredes så de otte professionshøjskoler, og fem år senere nåede DM's medlemstal for sektionen op på cirka 2.300, da også underviserne på landets erhvervsakademier kom med i en fælles stillingsstruktur.

Ikke så sært har de mange fusionsprocesser kastet store juridiske og arbejdsmiljømæssige opgaver af sig i underviserne fagforening. Omlægningen af arbejdstid i 2013, som indtil videre har forhindret, at der indgås lokalaftaler på de enkelte institutioner, husker Helge Nielsen som en anden markant begivenhed og et endegyldigt farvel til den gamle seminariekultur. De mange fyringsrunder har også præget det faglige arbejde.

Underviserne er fx en af de medlemsgrupper, der mest flittigt har benyttet DM's tilbud om psykologhjælp, oplyser han.

Politisk har den konsekvente underfinansiering af professionsuddannelserne og uddannelsesreformer i tide og utide fyldt mest, fastslår Helge Nielsen.

På falderebet fremhæver han, hvor vigtigt det er, at underviserne i dag tilhører en profession, som er gået fra lav- til højstatus. Men allermest glad har han været for sin tætte kontakt til tillidsrepræsentanter, landsklubbestyrelse og undervisermiljøer.

"Det har været dybt imponerende at se, hvordan folk rejser sig op igen og igen og går ind og underviser, uanset hvor højt bølgerne går udenfor", lyder det fra Helge Nielsen. ■

psi